

Novo šolsko leto. Hodimo skupaj.

Ponovno začenjamo. Šola od nas to zahteva. Ne gre le za koledarski začetek ampak predvsem za življenje, na katero moram paziti, inteligence, ki jih moramo krepiti, izkušnje, ki odpirajo srečanja, v iskanju resnice, lepote in dobrega, ki je pred nami in v nas.

Naj ne prevladajo občutja melanholične nostalgije: počitnice so lepe ampak šola je pomembna in je zelo odvisna od načina, na katerega se z njo soočamo.

Ponovno se odpirajo šolska vrata. Nekaterih študentov in docentov ne bomo ponovno srečali, ker so zamenjali študije, ker so končali svoje naloge, ker so prešli na drugo šolo ali delo. Nanje se lahko spomnimo s **priznanjem**: včasih ga nismo bili sposobni izraziti na primeren način. Vendar se brez hvaležnosti življenje reducira na niz dogovorov, pogodb, pravilnikov, načrtov formativnih ponudb, POF ali PTOF... Nasprotno pa priznanje in hvaležnost govorijo o odnosu, ki vedno presega zgolj potrebe po tem, kar mora biti regulirano in načrtovano, da bi odgovorili na potrebe pravične, kakovostne in odlične šole. Želim vam, da bi znali vzajemno izraziti hvaležnost in da bi jo čutili kot spodbudo k temu, da ne bi izrabljali tega, kar so nam drugi izročili. Na žalost v svetu šola še ni pravica za vse otroke in mlade. Naučimo se ne zapravljati priložnosti, ki se nam ponujajo.

Šola neizogibno pomeni tudi **hoditi skupaj**. Študentje med seboj, študentje in profesorji, družine in ne-učiteljsko osebje in tudi celotna skupnost. Če ni medsebojnega zaupanja in spoštovanja, se skupno bivanje motivira samo na podlagi koristi. To pa skrči kakovost srečanja, sodelovanja, obveznosti, kajti drugi (študent, učitelj, sodelavec...) tako ne pridobi bogate človeške izkušnje. Cerkev je vpeta v Sinodo, ki pomeni »hoditi skupaj« in ideja je prav ta, da lahko skupaj rastemo, se bogatimo, podpiramo drug drugega, najdemo pot za obnovitev, za odgovore na izzive našega časa. Drugi ni ovira pri tekmovanju in iskanju polnega življenja, ampak možnost, da obogatim svoje znanje, da popravim svoje kratkovidnost, razširim svoje raziskovanje, znanje, ki ni samo skupek dejstev ampak tudi skupna človečnost, ki zmeraj potrebuje – poleg lastnega protagonizma – tudi pogovarjanje in poslušanje drugih.

Ob začetku novega šolskega leta vsem želim, da bi **sanjali o drugačnem svetu in se zavezali, da bomo k temu tudi osebno prispevali**. Rad ponavljam, da se ne moremo omejiti le na pritoževanje in obtoževanje. Šola je ena najpomembnejših izkušenj sodelovanja in soodgovornosti: da bi bila matrica življenjskega sloga, mora vsak izkusiti, da je njegov prispevek dragocen, da se od njega pričakuje sorazmerno z njegovimi zmožnostmi, da je aktivni del izobraževalne skupnosti. Kot je tudi del zaupanja in upanja, ki jih gradimo skupaj. In brez tega pozitivnega obzorja prihodnosti človek ne more zdravo rasti v psihološkem smislu. V tem vidim tudi Božjo roko, ki podpira svobodno in odgovorno pot vsakega posameznika za bolj bratski svet in svet, ki je pozoren na izvирnost in poklicanost vsakega človeka v različnih življenjskih obdobjih.

Želim vam uspešno šolsko leto.

Trst, 30. avgust 2023

+ Enrico Trevisi, Tržaški škof